

ÎNTREBĂRI ȘI RĂSPUNSURI DIN ANUL 1964 - SERIA A DOUA, Partea a doua

...Doamne, sunt atât de sfâșiat de aceste vedenii. În după-amiaza aceasta au fost multe, cam 12-20 și mă sfâșie în bucăți, pentru că descoperă ceva aici, ceva dincolo... Acesta este motivul pentru care i-am zis fratelui Neville: „Frate Neville, dacă vrei să continui tu, este în ordine, pentru că eu am să mă strecur afară și plec acasă. Simt palpitații la inimă și abia mă mai țin pe picioare.

„Frate Branham,” mi-a răspuns el, „oamenii m-au întrebat dacă vei termina răspunsurile la întrebările lor.”

Oh, și eu nu vreau să mă sustrag niciodată de la îndatorirea pe care o am, așa că voi încerca să fac aceasta cât pot de bine.

Billy mi-a zis: „Tati, le-ai luat pe toate? Acolo sunt douăzeci și ceva, plus cele rămase de dimineață.” Așa este. Și am avut douăzeci și ceva de oameni la interviuri, plus douăzeci și ceva de vedenii. Deci vă dați seama cum stau și cât sunt de obosit. Totuși, ne vom ruga și vom intra direct în aceste întrebări, de unde am rămas. De aici, voi pleca în Arizona, unde voi fi deranjat tot timpul, dar dacă va fi cu voia Domnului, voi reveni aici cât mai curând și voi vorbi despre subiectul atât de mult așteptat, despre adevărul cu privire la „Căsătorie și despărțire.” Să ne rugăm.

Dumnezeule scump, Tu cunoști inima și gândul meu și știi totul despre mine. Sunt atât de mulți oameni cu probleme, dar Îți sunt recunoscător pentru că astăzi, nu a plecat niciunul dintre ei fără să fie ajutat. Eu cred că fiecare dintre ei a plecat acasă eliberat, mulțumit și fericit. Îți mulțumesc pentru că ai venit prin vedenii, ai pătruns în viețile lor și ai descoperit lucruri ascunse, pe care le știau numai ei și

care le-au cauzat problemele din prezent, și în felul acesta ai răspuns la întrebările la care nu aveau nici un răspuns. Unii dintre ei sunt încă printre noi și pot confirma aceasta. Mai mult, toți suntem conștienți că eu nu le puteam spune acele lucruri dacă nu le descopereai Tu.

Tată, deși sunt foarte obosit, sunt fericit că sunt slujitorul Tău și Te rog să-i binecuvântezi pe cei ce stau pe aproape, fiindcă sunt mulți care nu au vrut să vină înăuntru. Totuși, cred că marele Tău Duh Sfânt le va da tot ce au nevoie.

Ajută-mă să răspund la toate întrebările pe care le am aici și s-o fac cât mai bine, pentru ca poporul Tău să primească Lumină cu privire la problemele pe care le au. Eu le-am cerut să-mi scrie întrebările lor și ei au făcut-o, de aceea mă simt obligat să încerc să le răspund la fiecare în parte.

Te rog, deci, să-mi dai putere, ca să fiu în stare să-mi fac datoria față de Tine și față de popor, în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Voi începe de unde am rămas azi dimineață. S-ar putea să nu reușesc să le cuprind pe toate, pentru că sunt puțin răgușit din cauză că am vorbit prea mult. Câți ați fost la interviurile de astăzi și apreciați cu adevărat ceea ce a făcut Dumnezeu pentru voi? Vedeți? Acelea sunt cele mai bune servicii, pentru că în ele primiți răspuns cu privire la lucrurile din trecut, sau chiar din viitor, pe care vreți să le cunoașteți.

Desigur, mulți dintre voi știu că sunt și lucruri jenante care au fost descoperite și aduse la lumină, dar nimeni nu știe aceasta în afară de persoana respectivă, eu și Dumnezeu. De aceea, ceea ce vi s-a spus rămâne între voi și Dumnezeu. Câți dintre voi au fost ajutați de Dumnezeu prin faptul că vi s-au spus lucruri de care nu știați nimic? Ridicați mâna dacă ați fost ajutați de El. El a făcut aceasta deși eu nu știam absolut nimic despre acele persoane.

Acum vom intra direct la întrebări și vom încerca să trecem prin ele cât se poate de repede. Am pe aici pe undeva una care este notată cu numărul 3. Oh, îmi pare rău, dar este numai o scrisoare. Așa este. Și aceasta este tot o scrisoare, dar pe ea scrie: „Întrebare”. Probabil este o scrisoare care conține întrebarea cuiva. Da, este o întrebare referitoare la un vis. Așa este. În ordine. Tu ai visat visul, eu voi aștepta să primesc de la Domnul tălmăcirea lui, apoi voi trimite răspunsul la cel care mi l-a trimis. Cred că ți-ai scris adresa. Să vedem dacă este. În cazul în care n-ai scris-o, aș vrea să ne-o dai. Aș vrea ca oricine este cel care a scris visul, să-i dea adresa lui Billy Paul. Când voi pleca de aici, voi merge în Arizona și mă voi retrage în sălbăticie, iar acolo mă voi ruga și voi aștepta răspunsul Domnului la întrebările voastre.

Să trecem acum la prima întrebare:

141. Mireasa, cei care cred acest mesaj, vor merge în vest, adică se vor aduna acolo? Apocalipsa 12 vorbește despre Mireasă?

Nu! Se pune întrebarea: „Merge în vest?” **NU!** Mireasa este de pe tot pământul și va pleca din toată lumea. Dacă înțelegeți aceasta, spuneți „Amin.” (Amin).

Nu contează unde sunteți, unde trăiți, dacă sunteți în viață sau morți în Hristos. El vă va lua cu Sine. Așa este. Dacă sunteți morți în Hristos, nu contează dacă ai fost ars, mâncat de viermi, nimic sau ce s-a întâmplat: Dumnezeu te va aduce înapoi cu Hristos. Deci nu va trebui să vă adunați în vest sau în altă parte, pentru că El vă va lua de unde sunteți.

Dacă simțiți că vreți să mergeți în vest, este în ordine, mergeți în vest. Dacă simțiți că vreți să mergeți în Est, Nord sau Sud, mergeți unde vă călăuzește Domnul, este în ordine. Este important să fiți în Hristos, nu locul în care sunteți. Ați înțeles? Cei care ați înțeles, spuneți „Amin.” (Amin).

Eu nu îi spun nimănui unde să mergă, iar dacă veniți în Tucson, Arizona, unde locuiesc temporar, este în ordine. Așa cum v-am spus azi dimineață, mi-e dor de casă. Eu am dorit mereu să am o casă, un loc pe care să-l pot numi „acasă” și unde să merg. Dacă în seara aceasta aș avea zece mii de dolari și aș putea să iau locul acela... și să spun: „Acesta este locul pe care vreau să-l numesc „acasă,” dar nu am nici un asemenea loc.

Frate Freeman, tu mă cunoști de când eram doar un copil; eu sunt un pribeag. Să nu deveniți niciodată pribegi, ci să căutați un loc pe care să-l iubiți și unde să vă așezați ca să-L așteptați pe Domnul Isus. Dar dacă vreți să veniți în vest, la Tucson, Arizona, sunteți bine veniți. Ar fi frumos să vă am aproape.

Voi sunteți frații și surorile mele și aș face orice ca să vă ajut; am încercat să vă fac să vă simțiți bine și v-am arătat tot ce am știut, dar dacă vreți să veniți aici numai pentru că vă gândiți că Mireasa va fi luată sus din Tucson, Arizona, sunteți greșiți. Să nu veniți aici cu un oarecare gând, pentru că așa ceva este greșit. Nu este corect.

După cum am spus și mai înainte, eu nu am o casă a mea, ci merg acolo afară pentru că așa sunt călăuzit să fac, pentru că Domnul m-a trimis să împlinesc scopul Său. Nu vă pot spune vouă de ce fac acest lucru, dar nu mă duc doar ca să mă aflu în treabă.

Zilele trecute mi s-a spus: „Noi știm de ce te-ai dus prima dată în Arizona: pentru că au apărut acei îngerii. Dar a doua oară de ce te-ai dus?”

Câți își amintesc că după ce am venit de acolo, am stat aici cu fratele Lee Vayle și cu soția mea? Și în timp ce stăteam și povesteam despre Arizona, pe perete a apărut o Lumină și o mână care a scris: „Întoarce-te în Arizona!” Vă amintiți? Acesta este motivul pentru care am mers a doua oară. Eu n-am știut de ce trebuia să merg acolo, dar când am ajuns, Domnul mi-a descoperit. Însă nu pot să vă spun nimic, pentru că dacă aude Satan, poate să facă o încurcătură. Satan nu este

Cuvântul și nu îmi poate cunoaște inima, dar dacă v-aș spune ceva, ar auzi și el. Să nu uitați aceasta.

Zilele trecute, eu am spus: „Să nu veniți în Arizona!” dar după aceea m-am gândit că poate m-ați înțeles greșit, așa că am revenit și am spus: „Nu am vrut să zic: „Nu veniți!” ci am vrut să spun că dacă sunteți călăuziți să mergeți în Arizona, în California sau în altă parte, puteți s-o faceți.” Dar dacă spuneți: „Frate Branham, vreau să merg acolo, pentru că acolo locuiești tu!” sunteți greșiți. Înțelegeți? Locul în care îmi aduc eu predicile este Tabernacolul acesta. Aici este locul!

Eu nu sunt în Arizona decât foarte puțin timp. După Crăciun, am o adunare a Oamenilor de afaceri la Phoenix, și în rest nimic. Din câte știu, următoarea adunare pe care o am este tot aici, în Tabernacolul Branham. Am în jur de 30-40 de subiecte, care mi-ar lua cam o săptămână sau două ca să trecem prin ele.

Dacă vreți să mergeți undeva, ca să stați cu Cuvântul, este în ordine. Mesajul acesta nu este ceva diferit, ci este același cuvânt pe care L-ați auzit toată viața, doar că El L-a descoperit treptat. Este același mesaj pe care l-a predicat Luther, același mesaj pe care l-a predicat Wesley, același mesaj pe care l-au predicat pentecostalii, la care El a mai adăugat ceva. Ce anume? Descoperirea Peceților, care au adus la lumină lucrurile care n-au putut fi descoperite prin mesajul adus de reformatori. Mesajul pentecostal nu a putut fi cunoscut în zilele lui Luther sau Wesley, ci a trebuit să aștepte până în timpul pentecostal. Dar epoca pentecostală nu este decât o treaptă mai înaltă a mesajului luteran, la fel ca planta de porumb maturizată, sau ca orice altă plantă. Așa este și biserica.

Dacă aș fi ținut în seara aceasta o predică, aș fi vorbit despre „Vița care a fost dusă din Egipt în Palestina.” Câți dintre voi ați știut că Dumnezeu a spus despre Israel că este vița Lui? Apoi mă gândesc că Isus era Vița, și la fel este Biserica. Ea a fost scoasă din lume și dusă în Hristos. Nu în pământ, ci în Hristos, ca să aducă roadă.

În ce privește Apocalipsa 12, acest capitol nu se referă la Mireasă, ci la femeia

„Învăluită în soare, cu luna sub picioare și cu o cunună de douăsprezece stele pe cap.” Luna simbolizează Legea; femeia este biserica, iar cele douăsprezece stele sunt învățătura celor doisprezece apostoli. Deci, femeia aceea este biserica, Israel, nu Mireasa.

142. Explică Romani 7.14-18:

„Știm, în adevăr, că Legea este duhovnicească; dar eu sunt pământesc, vândut rob păcatului.

Căci nu știu ce fac: nu fac ce vreau, ci fac ce urăsc.

Acum, dacă fac ce nu vreau, mărturisesc prin aceasta că Legea este bună.

Și atunci, nu mai sunt eu cel ce face lucrul acesta, ci păcatul care locuiește în mine.

Știu, în adevăr, că nimic bun nu locuiește în mine, adică în firea mea pământească, pentru că, ce-i drept, am voința să fac binele, dar n-am puterea să-l fac.” Te rog să explici aceste versete, pentru că nu le înțeleg.

Aceste cuvinte sunt scrise de Pavel pentru romani. El a mai spus: „...când vreau să fac binele, răul este lipit de mine.” „...Căci binele pe care vreau să-l fac, nu-l fac, ci răul pe care nu vreau să-l fac, iată ce fac!” (v.21+19). Vedeți? „...După omul dinăuntru, îmi place Legea lui Dumnezeu;

dar văd în mădularele mele o altă lege care se luptă împotriva legii primite de mintea mea și mă ține rob legii păcatului care este în mădularele mele.” (v. 22-23).

Câți dintre cei care ați fost la interviurile de azi dimineață, ați văzut aceasta? Trupul acesta este controlat de cinci simțuri: gustul, pipăitul, auzul, văzul și mirosul, în timp ce omul lăuntric este controlat de un singur simț: credința. Dar credința este în dezacord cu cele cinci simțuri ale trupului. Dacă cele cinci simțuri sunt în acord cu credința, este minunat, dar dacă sunt în dezacord cu ea, lăsați-le în pace!

De exemplu, Isus a dat o făgăduință. Omul lăuntric este de acord cu ea și o primește cu bucurie, în timp ce omul firesc o privește prin rațiune și spune că nu poate fi adevărată pentru tine. Dacă se întâmplă această, să-l ignori pe omul firesc și să primești credința omului lăuntric. Cu alte cuvinte, ignori ceea ce vezi și simți, și crezi Cuvântul Lui!

Același lucru îl spune Pavel aici. El scrie: „...eu sunt pământesc, vândut rob păcatului.” (v. 14). Cu fiecare dintre noi este la fel. Acesta este motivul pentru care avem necazurile prin care trecem: suntem căsătoriți de 4-5 ori, trăim o viață plină de păcat, curvii și toate celelalte lucruri. Noi suntem firești, iar partea aceea trebuie să dispară din viețile noastre. Dar înăuntru, suntem oameni duhovnicești; acolo este sufletul care crede Cuvântul lui Dumnezeu, și ce se întâmplă? Când aducem trupul acesta firesc la ascultarea de Cuvântul lui Dumnezeu, prin credință, trece la conducere omul lăuntric, omul duhovnicesc.

Cum aș putea lua un scaiete și să fac din el un bob de grâu? Așa ceva este imposibil. Singura modalitate prin care s-ar putea face aceasta este dacă în interiorul scaietelui s-ar pune un germen care posedă viața bobului de grâu. Dacă ai pune în pământ un astfel de scaiete, va produce un bob de grâu, este adevărat? De ce? Pentru că în el a fost pusă viața de grâu. În felul acesta, viața scaietelui a fost luată afară și înlocuită cu cea a grâului. Dar natura lipicioasă a scaietelui este încă acolo și va rămâne până când acea viață nouă va crește pe deplin, din pământ, și va fi înviată din nou. Atunci el nu mai este scaiete, ci grâu. Înțelegeți? Câtă vreme este aici, la suprafață va fi lipicios ca un scaiete, dar natura din interiorul lui este una nouă, este natura bobului de grâu. Cât timp ești în trupul acesta, vei fi lipicios, vei avea o natură firească, ce te va deranja tot timpul, dar în lăuntru tău ești născut din nou, iar când vei fi înviat, vei fi asemenea lui Hristos

și tot păcatul va fi dus de la tine. Înțelegeți?

Am să vă spun ceva care va suna ca o glumă. Voi știți că indienii sunt niște ciudați pentru noi, dar pentru ei înșiși sunt cât se poate de normali. Și la fel se întâmplă și când ajungi să-i cunoști.

Îmi amintesc de un indian pe care l-am întâlnit în Phoenix, Arizona. Billy s-a dus să împartă numere de rugăciune, dar oamenii care se simțeau mai bine și puteau să alerge, au luat toate numerele de rugăciune. Ei aveau o durere de cap, o durere de măsea sau ceva la degetul mare de la picior. Astfel, când am chemat rândul de rugăciune, toți aveau probleme de felul acesta, în timp ce cei care erau cu adevărat bolnavi, care erau pe moarte din pricina cancerului și a altor boli, nu au prins nici măcar un număr de rugăciune. Acesta este motivul pentru care i-am zis lui Billy:

„Du-te jos și întreabă-i pe oameni ce probleme au. Dacă n-au cancer sau altă boală gravă care să-i omoare, să nu le dai numere de rugăciune. Să-i primești în rând numai pe cei care sunt grav bolnavi. Ceilalți să mai aștepte. Aceia vor veni într-un rând rapid sau ceva de felul acesta, dar mai întâi să-i chemăm pe cei care sunt pe moarte.”

„Bine, dar mi-ai zis să amestec bilețelele cu numere de rugăciune și să li-l dau, iar eu am făcut exact cum mi-ai zis.”

„Așa-i, dar cei care nu sunt grav bolnavi aleargă și iau toate numerele, iar sărmanii ologi și cei cu boli grave, nu pot ajunge la ele.”

„Bine,” a zis el, „voi face cum spui.”

Când s-a dus să împartă numerele de rugăciune, acolo era și un indian bătrân, care

n-a vrut nicicum să stea pe un scaun. Când i-au oferit unul, el s-a așezat jos, pe dușumeaua din cort. Pe cap avea o pălărie cu o pană ieșită la spatele ei, dar n-a vrut s-o dea jos nicicum.

Bill s-a dus la el și l-a întrebat:

„Vrei un număr de rugăciune?”

„Hmmm”, a răspuns indianul.

„Ce ai, șefule?”

„Eu bolnav.”

„Dar vreau să știu ce anume ai.”

„Eu bolnav.”

Asta-i tot ce a putut scoate de la el, așa că i-a zis: „În ordine. Voi veni înapoi puțin mai târziu.” Și a mers mai departe să-i întrebe pe ceilalți. Bătrânul indian a rămas liniștit, privind cum acel teanc de numere de rugăciune devine tot mai subțire. Apoi, după o vreme s-a ridicat, s-a dus la Billy și l-a atins cu mâna pe umăr ca să-i amintească faptul că și el aștepta un număr. Billy s-a întors, iar când l-a văzut, l-a întrebat din nou:

„Ce este rău cu tine, șefule?”

„Eu bolnav.”

„Şefule, trebuie să-mi spui cât ești de grav bolnav, pentru că tata mi-a spus să nu dau numere la cei care au doar o durere de burtă, o durere de cap sau ceva de felul acesta. De aceea, trebuie să-mi spui ce anume ai.”

„Eu bolnav.”

Atunci Billy l-a pus din nou să stea jos și să aștepte. Pe când erau aproape gata, indianul a întins mâna, iar Billy i-a dat un număr de rugăciune.

Când a ajuns în rândul de rugăciune și m-am rugat pentru el, l-am întrebat pe indian:

„Crezi, şefule?”

„Asta-i adevărat,” a răspuns el.

„Crezi că Dumnezeu te va vindeca?”

„Asta-i adevărat.”

„O să fii un băiat bun?”

„Asta-i adevărat.”

O săptămână mai târziu, l-am întâlnit din nou și l-am întrebat:

„Te simți bine, șefule?”

„Asta-i adevărat,” a răspuns el.

Eu am vorbit mai mult cu el. Cum se numește misionarul acela bătrân, cu mustață, care predică printre apași? Nu-mi amintesc numele lui, dar este un bărbat minunat. Soția lui a fost vindecată de cancer. El a venit la mine și mi-a zis: „Aceasta este tot ce știe să spună: „Eu bolnav.” Și: „Asta-i adevărat.”

Cineva mi-a spus că acest misionar a avut odată un convertit care a primit Duhul Sfânt și el l-a întrebat:

„Cum te descurci?”

„Destul de bine și destul de rău,” a răspuns indianul.

„Cum adică destul de bine și destul de rău?”

„Păi, de când am primit Duhul Sfânt, în mine sunt doi câini: unul alb și unul negru, și ei se ceartă tot timpul. Mârâie unul la altul și se luptă în continuu. Câinele alb vrea să fac binele, dar câinele negru vrea să fac răul.”

„Și care câștigă lupta, șefule?”

„Păi, depinde pe care dintre ei îl hrănește șeful mai bine.”

Cred că acesta este un exemplu potrivit pentru întrebarea pusă. În tine se dă tot timpul o luptă între fire și omul lăuntric și depinde pe care dintre cei doi îl îngrijești mai bine: dacă te îngrijești mai mult de natura firească, va câștiga aceea prin lucrurile lumii, sau de natura duhovnicească, prin lucrurile lui Dumnezeu, va câștiga aceea. Aceasta face deosebirea.

143. Fiecare fiu al lui Dumnezeu va fi atât de uns încât va face semne și minuni, sau acest lucru se va face doar prin călăuzirea Duhului Sfânt?

Da, aceasta se va face numai prin călăuzirea Duhului Sfânt. Dacă ești un fiu sau o fiică a lui Dumnezeu, vei fi călăuzit de Duhul Sfânt în tot ce vei face. Nu am timp, dar mi-ar plăcea să vă povestesc ceva.

S-a întâmplat la Meridian, Mississippi. Adunările mele de acolo au fost sponsorizate de fratele Bigby, un frate unitarian. Într-o seară, Billy Paul s-a dus în arenă și a împărțit numere de rugăciune. Ploua, așa că oamenii așteptau cu umbrele și cu pelerine. După ce a împărțit numere de rugăciune, Billy a venit să mă ia. În mulțime era o femeie care stătea liniștită și aștepta începerea adunării. În apropierea ei era o altă femeie, care purta în brațe un copilăș pe care încerca să-l țină liniștit. Doamna care stătea jos și aștepta era și ea mamă, iar când a văzut-o pe acea mamă cu copilășul bolnav, a fost cercetată de Duhul Sfânt, care i-a zis: „Du-te și roagă-te pentru copilul acela!” Și femeia a răspuns: „Când va trece din nou pe lângă mine, am să mă duc și am să mă rog pentru el.” Dar când a trecut femeia, a observat că ținea în mână un număr de rugăciune, așa că și-a zis: „Oh, nu pot să mă rog pentru acest copil, pentru că o va face fratele Branham în seara aceasta. Cum aș putea să fac eu aceasta?”

Este frumos și plin de respect, dar poate chiar aceea este voia lui Dumnezeu: să faceți voi acel lucru.

Astfel, Duhul Sfânt a continuat să-i spună: „Du-te și roagă-te pentru copilul acela!” Atunci ea și-a zis: „Femeia aceea mă va refuza cu siguranță. Ea are număr de

rugăciune și nu va fi de acord să mă rog eu pentru copilul ei. Ea l-a adus aici ca să se roage fratele Branham pentru el, nu eu.”

Dar Duhul Sfânt a continuat să-i zică: „Du-te și roagă-te pentru copil!”

„Ei bine, am să-i ofer locul meu,” și-a zis ea „și atunci mă voi liniști,” după care i-a zis mamei cu copilul în brațe: „Vrei să vii să stai pe locul meu?”

„Oh, scumpo,” a răspuns femeia, „n-aș vrea să-ți ocup locul. Încerc doar să-mi țin copilul liniștit.”

„Dar pari așa de obosită, de epuizată...”

„Chiar sunt.”

„Vino și stai pe locul meu, te rog,” a insistat ea, după care a adăugat: „Văd că ai număr de rugăciune, așa că sunt sigură că fratele Branham se va ruga pentru copilul tău.”

„Nu știu, sper că el va striga și numărul meu.”

„Sper și eu aceasta,” a spus doamna care stătea pe scaun, apoi a zis: „Soră, ești creștină?”

„O, da.”

„Și eu sunt creștină și de când stau aici, Duhul Sfânt îmi spune în continuu:

„Roagă-te pentru copilul acela!” Îmi dai voie să fac aceasta? Știu că se va ruga fratele Branham pentru el, dar dacă îmi permiți îmi voi pune mâinile peste el și voi spune doar o rugăciune mică, pentru că sper că în felul acesta mă voi simți liniștită și eliberată de presiunea pe care o simt. Te superi dacă o fac?”

„Sigur că nu mă supăr, dragă. Roagă-te pentru el.”

Copilul era puțin vinețiu, dar femeia s-a rugat din toată inima pentru el. După ce s-a rugat și-a cedat locul femeii cu copil, iar ea a plecat în al treilea balcon și a stat acolo în picioare. La un moment dat, s-a ridicat un bărbat și i-a cedat ei locul, așa că a șezut jos.

O jumătate de oră mai târziu, am intrat în adunare, iar după ce am spus câteva cuvinte, am chemat rândul de rugăciune. Și iată că femeia cu copilul bolnav a fost chemată a treia sau a patra. Când femeia de la balcon a văzut că femeia cu copilul a fost chemată în rând, și-a plecat capul și s-a rugat: „Îți mulțumesc, Doamne. Eram îngrijorată pentru copilul acelei femei, dar acum sunt sigură că se va face bine, pentru că se roagă fratele Branham pentru el.”

Când femeia cu copilul a ajuns la rând să mă rog pentru ea, i-am spus:

„Copilul tău este vinețiu și l-ai adus aici pentru rugăciune. Numele tău este așa și așa și vii din locul cutare, dar copilul este deja vindecat. Înainte de începerea adunării, a intrat în vorbă cu tine doamna cutare, care avea o mare povară pe inimă, ca să se roage pentru copilul tău. Ea stă acum în al treilea balcon, la capătul rândului al patrulea. Femeia s-a rugat cu credință pentru copilul tău și el este deja vindecat.” Când a auzit aceste cuvinte, femeia aproape că a căzut de pe scaun.

Cum ar fi fost dacă ea nu făcea aceasta? Fiind mamă, ea a simțit mult mai mult pentru acel copil, decât aș fi simțit eu. Înțelegeți?

„Putem face toți minuni?” **Da.** Când ești îndemnat de Duhul Sfânt să te duci și să faci ceva, du-te și fă, pentru că aceasta este călăuzirea Lui.

Probabil că dacă acea femeie nu ar fi ascultat îndemnul Duhului Sfânt ar fi urmat o muștrare aspră pentru ea, din pricina nesupunerii față de Dumnezeu. Astfel, dacă ești creștin și simți că Duhul Sfânt te îndeamnă să faci ceva, du-te și fă! Nu te îndoii, ci du-te și ascultă-L!

Aici am o altă întrebare. Să vedem:

144. Frate Branham, cine va popula pământul în afara zidurilor cetății cerești?

145. Cum este cu îngerul fiecărei persoane, care rămâne cu ea de la naștere până la moarte?

Acestea sunt două întrebări bune.

„Cine va popula pământul în afara zidurilor cetății?”

Mireasa, Împărăteasa, va fi în cetate împreună cu Împăratul, iar în jurul cetății vor fi răscumpărații. Dar acești răscumpărați nu sunt Mireasa aleasă. În afara zidurilor cetății vor fi împărații pământului, care vor trebui să-și aducă roadele trudei lor la porțile cetății, care nu vor fi închise niciodată.

Lumina de pe vârful Muntelui va lumina numai Cetatea, deși va fi văzută de la mii de mile depărtare și Biblia spune că *„În fiecare lună nouă și în fiecare Sabat, va veni orice făptură să se închine înaintea Mea - zice Domnul.”* (Isaia 66.23). În afara cetății vor fi oamenii care se vor ridica la a doua înviere. Ei vor lucra pământul

Întocmai cum a făcut Adam și vor îngriji grădina, etc. dar Împăratul și Împărăteasa vor rămâne în cetate.

Acum să vedem întrebarea cealaltă: **„Cum este cu îngerul fiecărei persoane, care rămâne cu ea de la naștere până la moarte?”**

Biblia spune că *„Îngerul Domnului tăbărăște în jurul celor ce se tem de El și-i scapă din primejdie.”* (Psalmul 34.7). Vedeți? Dar nicăieri nu este făgăduit că păcătoșii au îngeri care-i păzesc, ci doar cei răscumpărați. Ați știut aceasta? *„Îngerul Domnului tăbărăște în jurul celor ce se tem de El și-i scapă din primejdie.”*

Îngerii sunt mesageri. Aș vrea să observați că acest lucru este desăvârșit și dovedește alegerea mai dinainte.

Când bebelușul se formează sub inima mamei... Cred că voi, copilașii mai mari înțelegeți că Domnul v-a dat mamei voastre și ea v-a purtat chiar sub inimă, pentru că sunteți aproape de inima ei. Apoi, la timpul hotărât, Domnul a venit și v-a eliberat de sub inima ei, deși veți rămâne întotdeauna în inima ei.

În timp ce se formează acest trup micuț, natural, în pântecul mamei, există un trup duhovnicesc pregătit să-l primească de îndată ce este născut în această lume. Când pruncul se naște, are mușchii vii și inima îi bate, dar încă nu are suflare de viață. Înțelegeți? Dacă acolo nu este nici un duh care să vină în el, suflarea de viață nu vine, ceea ce înseamnă că nu respiră, este mort.

Ce se întâmplă când bebelușul este lăsat pe pământ de sub inima mamei? Dacă nu plânge, medicul sau moașa îl lovește, iar când se întâmplă aceasta, copilul are un șoc și începe să plângă.

Fiți atenți. Este posibil ca o femeie să fie rea și crudă, dar când rămâne însărcinată

și se apropie timpul să nască, în inima ei se întâmplă ceva și devine bună, simțitoare. Ați observat vreodată o femeie care urmează să devină mamă? Cu ea se întâmplă ceva și este cuprinsă de blândețe. Aceasta se datorează faptului că acel înger mic, acel duh micuț, acel mesager micuț este gata să intre în acel cort care este pe punctul să vină pe lume. Când acel îngerăș vine în trup, acel duh pe care Dumnezeu îl trimite să primească acel trup natural, aceasta se face pe baza unei alegeri, a unei decizii. Și în funcție de alegere, Îngerul Domnului, trupul duhovnicesc, care este veșnic, vine înăuntru.

Duhul tău este pus într-un trup muritor, dar nu poți fi în același timp în două trupuri. Înțelegeți? Nu poți avea două trupuri, dar poți avea două naturi. Astfel, când vine Duhul Sfânt, când ești născut din nou, aceasta nu este o naștere firească, cum este născut bebelușul, ci este o naștere duhovnicească. Și în timp ce omul duhovnicesc crește în inima ta, acolo este un trup duhovnicesc, un trup ceresc care crește ca să primească acel Duh, iar când viața părăsește acest trup, te așteaptă un altul. Este exact ca atunci când vii pe pământ: duhul vine și intră în acel trup nou-născut, iar când duhul iese afară din acest trup, acolo este un alt trup care așteaptă, după cum este scris: *„Știm, în adevăr, că, dacă se desface casa pământescă a cortului nostru trupesc, avem o clădire în cer, de la Dumnezeu, o casă care nu este făcută de mână, ci este veșnică.”* (2 Corinteni 5.1). Vedeți? Acesta este trupul duhovnicesc al oamenilor.

146. De ce nu l-a lăsat Isus pe Ioan să l se închine în Apocalipsa?

Dragă frate sau soră care ai scris această întrebare, nu Isus era cel care nu a vrut să primească închinare. Dacă citiți în Apocalipsa 22.8-9 veți vedea că este vorba despre un înger, un profet, un mesager, nu despre Isus:

„Eu, Ioan, am auzit și am văzut lucrurile acestea. Și, după ce le-am auzit și le-am văzut, m-am aruncat la picioarele îngerului care mi le arăta, ca să mă închin lui.

*Dar el mi-a zis: „Ferește-te să faci una ca aceasta! **Eu sunt un împreună-slujitor***

cu tine și cu frații tăi, prorocii, și cu cei ce păzesc cuvintele din cartea aceasta. Închină-te lui Dumnezeu.”

Deci când Ioan a vrut să se închine înaintea îngerului care i-a arătat acele lucruri, el i-a spus: *„Ferește-te să faci una ca aceasta! **Eu sunt un împreună-slujitor** cu tine și cu frații tăi, prorocii, și cu cei ce păzesc cuvintele din cartea aceasta. Și eu sunt unul dintre proroci.”* Înțelegeți? „Eu sunt fratele tău, un împreună slujitor cu tine, unul dintre proroci. Lui Dumnezeu închină-te!” Deci este clar? Cel care nu a acceptat închinare din partea lui Ioan, a fost unul dintre proroci, nu Isus.

147. Frate Branham, ce deosebire este între momentul când Isus a suflat peste ucenicii Săi și a zis: „Luați Duh Sfânt!” și revărsarea care a avut loc atunci când s-au dus și au așteptat în camera de sus?

Când Isus a suflat peste ucenici și a zis: „Luați Duh Sfânt!” aceasta era făgăduința, așa că ei s-au dus în camera de sus și au așteptat împlinirea ei. Același lucru se întâmplă când ne punem mâinile peste voi ca să fiți vindecați: voi plecați mai departe în drumul vostru și așteptați împlinirea făgăduinței care v-a fost dată.

148. Frate Branham, Isus și-a schimbat masca fizică atunci când S-a arătat la ucenici după învierea Sa?

Nu cred aceasta. El nu a schimbat nici o mască, ci pur și simplu nu le-a permis să-L cunoască până la un moment dat. Așa s-a întâmplat cu cei doi ucenici cu care a călătorit spre Emaus, sau când li s-a arătat ucenicilor la Marea Tiberiadei și i-a întrebat: *„Copii, aveți ceva de mâncare?”*

Ei I-au răspuns: „Nu”

El le-a zis: „Aruncați mreața în partea dreaptă a corăbiei și veți găsi.” Au aruncat-o

deci și n-o mai puteau trage de mulțimea peștilor.” (Ioan 21.5-6). Atunci toți au știut că era Domnul, dar niciunul n-a îndrăznit să-L întrebe nimic.

Deci, eu cred că El nu a folosit nici o mască, ci ochii oamenilor au fost orbiți ca să nu-L cunoască.

149. Frate Branham, care este deosebirea între un înger al Domnului și Domnul însuși?

Îngerul este un mesager, un trimis al Domnului, iar Domnul este Cel care îl trimite. Dați-mi voie să fiu mai explicit. Dacă vorbim pământește, tu ești un înger al Domnului, (Fratele Branham arată spre frații din sală), tu ești un înger al Domnului, înțelegeți? Ei sunt trimiși ai Domnului. Și de unde știm că sunt îngeri ai Domnului? Pentru că aduc Cuvântul Domnului. Dar dacă încearcă să-L amestece și să-L pervertească, este clar că nu sunt de la Dumnezeu, ci vor să facă ceva ce El nu spune.

Apoi există îngeri supranaturali, care vin direct din prezența lui Dumnezeu: Gavril, Mihail, Woodworm, etc.

150. Frate Branham, ce este greșit cu tine, dacă măcar că ești creștin, ai primit mesajul și mesagerul acestui timp și totuși nu te poți ruga așa cum ți-ar plăcea?

Frate sau soră, oricine ai fi cel care ai pus întrebarea, eu cred că aceasta se datorează stării timpului în care trăim, pentru că trezirea s-a sfârșit. Această trezire a durat cam cincisprezece ani, deși înainte nu a durat niciodată mai mult de trei ani. Eu cred că aceasta este ultima trezire și pentru că ea a trecut, nu poți să te mai bucuri ca înainte. Focul trezirii s-a stins.

151. Cum poți birui sau cum poți scăpa de gândurile despre anumite lucruri, pe care ți le aduce Satana în minte?

Gândește exact invers. Dacă, de exemplu, ești creștin, iar el vine și te face să te gândești că nu ești, tu spune: „Eu sunt creștin!” pentru că atâta vreme cât viața ta calcă în totul pe urma Cuvântului lui Dumnezeu, poți spune categoric: „Eu sunt creștin!” Și la fel trebuie procedat în orice altă situație.

După ce răspunzi la întrebarea mea, te rog să te rogi pentru mine ca să pot birui aceste gânduri.

Dumnezeu să-ți dea biruința, oricine ești. Fie ca gândurile tale să meargă înapoi, pe partea cealaltă și să zică: „Eu sunt creștin! Sunt credincios, Satan, și tu nu ai nici o putere asupra mea!”

Și eu stau aici și spun același lucru, pentru că de câteva ori era să leșin chiar aici la amvon. Acesta-i adevărul.

152. Ce trebuie să facă o persoană care are un complex de inferioritate sau un alt fel de complex? Cum îl poate birui?

la exact opusul. Dacă te vezi superior și vrei să ai întotdeauna totul, întoarce-te înapoi și du-te exact în direcția opusă. Dacă ești un egoist și crezi că ți se cuvine totul, este timpul să începi și împarți din tot ce ai. Înțelegeți? Du-te doar invers, pentru că acela este modul în care poți birui orice duh; acela este antidotul.

Bătrâna mea mamă obișnuia să spun: „Părul de pe spatele câinelui este bun pentru mușcat,” iar aceasta se aplică și aici.

153. Frate Branham, la ce activități să-i lăsăm pe copiii noștri să participe, mă refer la adolescenți? Și cum să-i ajutăm în alegerea anturajului în care merg?

Cât timp puteți, țineți-i în compania creștinilor. Acesta este cel mai bun anturaj pentru ei. Dacă este fată, țineți-o cu fete creștine, iar dacă este băiat să fie cu băieți creștini. Dacă este destul de matură să meargă cu un băiat, aveți grijă să meargă cu un băiat creștin și la fel să facă băiatul vostru: să își caute o fată creștină. Dacă vedeți că merge cu un necredincios, încurajați-o să meargă cu un credincios. Înțelegeți? Faceți-vă casa plăcută. Fiicei sau fiului vostru să nu-i fie rușine să-și aducă însoțitorul în casa voastră ca să vi-l prezinte; să găsească o atmosferă atât de plăcută, încât ei să stea cu plăcere acolo.

Oooo, aici sunt încă șapte și mai am doar câteva minute.

154. Frate Branham, ai spus cumva de curând că epoca Bisericii Laodicea s-a terminat?

Nu, eu nu am afirmat că această epocă s-a terminat. Dacă am spus, înseamnă că am greșit. Laodicea este ultima epocă a Bisericii, este sfârșitul epocilor Bisericii. Când se termină această epocă, Biserica este dusă. Deci câtă vreme este Biserica aici, ea nu s-a încheiat încă.

***

155. Când se încheie epoca Bisericii și Mireasa este luată, începe deja necazul cel mare?

Aș fi dorit să am mai mult timp ca să vorbesc despre aceasta. Când este luată Mireasa, epoca Bisericii încetează și Laodicea intră în haos. Mireasa merge în

slavă, iar peste fecioarele adormite vine perioada necazului timp de trei ani și jumătate. În această perioadă Israel primește împlinirea profeției, apoi necazul se instalează și în mijlocul lor, și atunci are loc marea bătălie de la Armagedon care duce la nimicirea tuturor lucrurilor. Apoi Mireasa se întoarce înapoi împreună cu Mirele, pentru Împărăția de o mie de ani, după care are loc judecata de la tronul alb. În continuare ni se vorbește despre un cer nou și un pământ nou și despre Cetatea care coboară din cer de la Dumnezeu. Aceasta se întâmplă când timpul se revarsă în veșnicie.

156. Frate Branham Duhul Sfânt ți-a spus că cele șapte Trâmbițe nu au nimic a face cu Mireasa. Cele șapte potire au vreo legătură cu noi?

Voi aștepta până când Duhul Sfânt va descoperi ceva cu privire la aceasta. Până atunci, nu știu.

157. Profetul din Maleahi 4 cheamă afară și rămășița neamurilor din Apocalipsa 7.9, chiar dacă ea va trece prin perioada necazului?

Nu, nu! În Apocalipsa 7 este vorba de cei o sută patruzeci și patru de mii, care vin afară prin mesajul celor doi proroci, Moise și Ilie. În vremea aceea, Mireasa chemată afară prin mesajul lui Ilie din Maleahi 4 este deja luată în slavă. Fecioarele adormite merg în necazul cel mare, dar ele nu au nimic a face cu mesajul lui Ilie și Moise, pentru că cei doi proroci sunt trimiși numai pentru evrei.

158. Cele șapte tunete sunt cele șapte taine pecetluite care au fost deja descoperite? Au fost descoperite în cele șapte Pечеți sau au rămas încă ascunse pentru noi?

Nu. În cele șapte Pечеți ne-a fost descoperit ce sunt acele tunete, dar nu s-a descoperit ce spuneau glasurile lor. Ioan a știut ce au spus, dar nu i s-a permis să spună nimic despre aceasta, ci i s-a spus că „în zilele în care îngerul al șaptelea va

sună din trâmbița lui, se va sfârși taina lui Dumnezeu” referitoare la cele șapte Peceți și vor fi descoperite și cele șapte tunete. Înțelegeți? Iar îngerul al șaptelea este de fapt mesagerul celei de-a șaptea epoci a Bisericii.

159. Frate Branham, crezi că micuța Mireasă aflată în viață se va aduna într-o zi împreună, chiar înainte de venirea Domnului pe nori, și va avea toate lucrurile în comun, așa cum s-a întâmplat cu prima Mireasă?

Nu pot dovedi așa ceva cu Scriptura, dar este posibil să vină un asemenea timp. Dacă s-ar întâmpla aceasta, ar fi o dovadă a apropiatei Lui veniri, însă nu uitați că Biblia spune: *„...voi înșivă știți foarte bine că ziua Domnului va veni ca un hoț noaptea.”* (1 Tesaloniceni 5.2). Vedeți? El vine exact ca în exemplul pe care l-am dat cu Romeo și Julieta. Vine și o răpește într-o clipă, într-o clipeală de ochi. Deci eu mă îndoiesc că va fi o adunare a sfinților undeva, pentru că Biblia spune: *„...doi inși vor fi în același pat, unul va fi luat, și altul va fi lăsat; două femei vor măcina împreună: una va fi luată, și alta va fi lăsată. Doi bărbați vor fi la câmp: unul va fi luat, și altul va fi lăsat.”* (Luca 17.34-36).

Este posibil ca pe cuprinsul pământului, frații să aibă totul în comun, dar aceasta se va întâmpla în grupulețe mici, care vor fi răspândite peste tot în lume. Dacă Domnul îngăduie, va fi un grup micuț în Asia, unul în Germania, sau în orice altă țară din lumea aceasta. Noaptea trecută, când am avut o vedenie referitoare la Mireasă, am văzut că ea este universală. Deci Mireasa nu va fi adunată într-un anumit loc ca să fie răpită de acolo, ci va fi răspândită pretutindeni în lume, aceasta dovedind întocmai Cuvântul pentru că El nu poate greși.

160. Este posibil ca un om care posedă adevăratul Duh Sfânt să nu fie luat la răpirea Miresei? Vrei să explici aceasta? Ce am putea face pentru tine ca să-ți ușurăm sarcina?

Credincioșii adevărați, care sunt botezați cu Duhul Sfânt, vor fi în Mireasă. Desigur, ei sunt aleși și chemați afară. Fecioarele adormite rămân tocmai pentru că nu au

ulei, dar cele ce au ulei în candelile merg înăuntru.

„Ce am putea face pentru tine ca să-ți ușurăm sarcina?”

Frate și soră sau oricine este cel care mi-a scris aceasta, rugați-vă pentru mine, pentru că acesta este cel mai bun lucru pe care îl puteți face. Eu nu am nevoie de bani, pentru că El îmi poartă de grijă în toate lucrurile, și primesc destui bani ca să-mi pot hrăni familia; aceasta fiind tot ce-mi trebuie. Nu am nevoie nici de haine, pentru că de multe ori, oamenii îmi dau și hainele pe care le port. Singurul lucru de care am nevoie, sunt rugăciunile voastre, adică un ajutor spiritual.

161. Ca slujitori ai Cuvântului, noi avem sarcina să ne rugăm, să predicăm și să postim și pentru sufletele care sunt încă pierdute prin lume? Vrei să ne spui ce trebuie să facem cu privire la situația aceasta? Îți mulțumesc, frate Branham.

Ca să răspund la întrebarea aceasta, cred că este destul să amintesc momentele când deși eram obosit, epuizat și nu mă simțeam prea bine, am stat la dispoziția tuturor oamenilor. Eu cred că noi ar trebui să ne rugăm lui Dumnezeu să ne dea iubire și pentru sufletele pierdute, până la venirea lui Isus. În ce privește situația aceasta, cred că ea se datorează lipsei trezirii.

162. Frate Branham, crezi că fiecare om care are Duhul Sfânt vorbește în limbi? (Nu, eu nu cred aceasta). Știi că tu înveți că vorbirea în limbi nu este semnul că cineva are Duhul Sfânt. Te rog să explici 1 Corinteni 12.30?

„Toți au darul tălmăcirilor? Toți vorbesc în alte limbi? Toți tălmăcesc?” Cred că răspunsul este dat chiar de întrebare, de aceea voi merge mai departe și voi reveni imediat înapoi.

163. Frate Branham, vrei să explici Iov 14.14?

„Dacă omul odată mort ar putea să mai învie...” Iov vorbește aici despre înviere. Eu cred că am mai avut întrebarea aceasta ieri dimineață, sau poate am fost întrebat acasă la Charlie? Iov a văzut că florile mor, dar apoi trăiesc din nou, dar omul moare, merge în pământ și nu mai vine înapoi. Astfel, i s-a explicat că omul a păcătuit și din cauza aceasta a avut nevoie de un Mijlocitor între el și Dumnezeu, după care i s-a arătat venirea Domnului.

Ce este aceasta, frate? Cred că aceasta are legătură cu 1 Corinteni 12.30. Da!

Toți vorbesc în limbi? Nu! Nu toți vorbesc în limbi, nu toți tălmăcesc, nu toți vindecă, etc. iar în capitolul următor, Pavel merge mai departe cu această idee și spune: „*Chiar dacă aș vorbi în limbi omenești și îngerești, și n-aș avea dragoste, sunt o aramă sunătoare sau un chimval zăngănitor.*” (v. 1). Înțelegeți? Cu alte cuvinte, Pavel le spune: „Toți vorbesc în limbi?” Categorie, nu! Toți prorocesc? Nu! Și adaugă: „*Umblați, dar, după darurile cele mai bune. Și vă voi arăta o cale nepus mai bună.*” (1 Corinteni 12.31). Ați înțeles? Deci nu toți vorbesc în limbi.

Urmează să ai un serviciu de deosebire? Dacă nu, cum aș putea obține un interviu particular?

Nădăjduiesc că ai obținut deja. Să mergem mai departe.

164. Te-am auzit spunând că ai văzut o priveliște înduioșătoare, în care un vultur închis într-o cușcă lovea disperat gratiile în încercarea de a fi liber. Scumpa mea mamă este exact în situația aceasta. Ea are trei copii căsătoriți, dar de trei ani nu i s-a permis să aibă nici o legătură cu ei, din cauză că nu vor să accepte învățătura tatălui nostru care este un predicator denominațional. Mama dorește să urmeze Mesajul din timpul sfârșitului, dar nici măcar o scrisoare nu poate ajunge la ea. Până unde

trebuie să meargă umilința ei? Ce altceva aş putea să fac pentru ea în afară de rugăciune?

Cred că acesta este singurul lucru pe care-l poți face. Soțul ei fiind un lucrător denominațional, nu-i permite să audă Cuvântul. Ea dorește să-L urmeze, dar el nu-i permite să-L audă. Roagă-te pentru femeie, deoarece cred că este mântuită. Desigur.

165. Frate Branham, este posibil ca o persoană care respinge Lumina Cuvântului, să fie pierdută și să sfârșească în iad, chiar dacă este neprihănită și sfințită?

Da, domnule. Este corect.

166. Când spui că dacă nu credem Cuvântul vom fi despărțiți veșnic de Hristos, vrei să spui că fecioarele neînțelepte vor trăi veșnic dar nu vor trăi în Noul Ierusalim, unde va locui Hristos și Mireasa Sa? Cei care nu au Duhul Sfânt și nu sunt născuți din nou în felul cum vorbește Scriptura despre aceasta, vor fi afară? Dacă în cazul nașterii naturale vorbim de trei etape: apa, sângele și apoi viața, nu același lucru ar trebui să se întâmple și în cazul nașterii duhovnicești?

Categoric. Eu am explicat aceasta azi dimineață. Este același lucru. Tu trebuie să treci prin toate cele trei etape ale harului. Tu te naști din nou exact așa cum se naște un copil din pântecul mamei lui. Dar când te naști, nu ești convertit, nu ești matur, nu ai plinătatea, ci ești în creștere spre acel lucru.

Acesta este motivul pentru care toate aceste mari taine nu au putut fi descoperite în epoca lui Luther, în epoca lui Wesley sau în cea pentecostală. De ce? Nu era încă timpul pentru aceasta. Ei au fost născuți, dar era nevoie ca Isus Hristos însuși, Fiul omului, să Se descopere într-un bărbat, ori aceasta nu s-a putut întâmpla decât

acum.

167. Ce se întâmplă cu cei necredincioși înainte de începerea Mileniul?

Cei necredincioși vor merge în necazul cel mare împreună cu fecioarele adormite și cu rămășița lui Israel care urmează să fie scoasă afară.

168. Frate Branham, când cineva sau ceva „mă calcă pe nervi”, cum spune zicala, îmi sare muștarul, mă enervez. Cum aş putea să trec peste această stare? Eu ştiu că Domnul poate face aceasta, dar ce trebuie să fac eu în inima mea, pentru că nu vreau să fiu așa?

„Îndulcește-ți” mânia cu rugăciune, apoi ia o hotărâre categorică în inima ta. Cred că în audiență nu sunt prea mulți oameni care să fi avut mai multă furie decât am avut eu înainte, pentru că de foarte multe ori am putut mânca doar cu un pai, din cauză că am avut gura rănită.

După cum știți, mama mea a fost jumătate indiană, iar tata a fost irlandez, un irlandez din Kentucky. Și amândoi erau destul de furioși ca să se ia la bătaie cu o mulțime gălăgioasă. Din cauza aceasta tot timpul gura mea era spartă și nu puteam mânca. Fiind micuț de statură, ei mă apucau, mă ridicau în sus și apoi mă trânteau. Dacă mă ridicam, mă apucau din nou și mă trânteau jos până nu mai eram în stare să mă ridic. Iar când îmi adunam puterile și mă ridicam, mă trânteau din nou. Cam acesta este felul de viață pe care l-am avut, de aceea mă gândeam de multe ori și-mi ziceam: „Eu nu voi putea fi niciodată creștin.” Dar când a venit Duhul Sfânt în viața mea, El a putut s-o schimbe.

Odată, a trebuit să merg să-i tai curentul la o femeie. În vremea aceea aveam tot părul pe cap, iar ea mi-a zis: „Ce vrei, micuțule idiot cu părul încrețit?” Spunea așa pentru că aveam părul creț.

„Doamnă, nu ar trebui să mă jignești în felul acesta. Tu chiar nu te temi de Dumnezeu?”

„Idiotule cu părul creț, dacă aș vrea să-mi vorbească cineva despre lucruri ca acelea, aș asculta pe cineva cu școală, nu pe unul fără școală ca tine!”

„Hmmm!” Ea m-a numit idiot, repetând de mai multe ori aceasta. Vai, dacă m-ar fi numit așa cu un an în urmă... Eu am spus întotdeauna că un bărbat care lovește o femeie, nu este destul de bărbat ca să lovească un bărbat, dar înainte de a-L cunoaște pe El, aș fi fost în stare să încalc acest principiu dacă cineva m-ar fi înjurat de mamă. Dar știți ceva? Când femeia aceea mi-a spus acele cuvinte, nu m-am tulburat deloc, ci i-am răspuns: „Mă voi ruga pentru tine.” Vedeți? Cuvintele ei nu m-au deranjat, și atunci am știut că în inima mea s-a întâmplat într-adevăr ceva. Da, domnule!

Voi știți relele pe care le-am făcut când eram copil și cât de bătăuș am fost. Odată, era cât pe ce să ucid cinci copii, care m-au bătut pentru că eram din Kentucky. Supărat pentru aceasta, am luat o pușcă încărcată cu șaisprezece cartușe și m-am dus să-i împușc pe toți. M-au bătut atât de rău că nici nu mai puteam să-mi țin capul sus. Unul m-a ținut de mâini în felul acesta (fratele Branham arată), în timp ce altul a luat o piatră și m-a lovit cu ea în față, până am leșinat.

Mă numeau „squab de Kentucky”, din pricina mamei mele, care în tinerețe se îmbrăca la fel ca indienii, așa că toți știau că este jumătate indiană. Astfel, fiindcă mama era o squabă (femeie indiană de statură mică și îndesată), copiii mă numeau „squab de Kentucky” adică „bondoc”, ceea ce înseamnă „mic, îndesat și gras”. Desigur, eu nu aveam nici o vină pentru ceea ce eram, nici pentru că mă născusem în Kentucky, dar ei mă jigneau tot timpul din pricina aceasta.

Când am mers la școală nu aveam nici cu ce să mă îmbrac, așa că mama a luat haina cu care era îmbrăcat tata când s-a căsătorit cu ea, a tăiat-o și mi-a făcut o pereche de pantaloni. Apoi m-a îmbrăcat cu o pereche de ciorapi albi lungi și teniși,

așa că copiii îmi ziceau: „Arăți ca un sărăntoc de Kentucky”. Cam așa au fost toate zilele mele la școală.

Într-o zi, am mers pe drum cu o fată și i-am dus eu cărțile, iar doi băieți care au fost deranjați de aceasta, m-au așteptat și m-au bătut atât de tare încât am rămas aproape inconștient. Eu i-am rugat să mă lase în pace și le-am promis că voi merge direct acasă, dar ei m-au lovit de patru sau cinci ori, m-au doborât și mi-au umplut fața de sânge. După ce mi-am revenit, am mers acasă împleticindu-mă, am luat o pușcă Winchester 22, am încărcat-o și apoi m-am dus pe drum în jos, m-am ascuns într-un desiș de salcâmi și i-am așteptat pe cei doi băieți și pe prietenii lor, în total cinci. Când au apărut, am ieșit de acolo cu arma în mână, am înaintat spre ei și le-am zis: „Acum veți vedea cine este sărăntocul din Kentucky! Cine vrea să moară primul, ca să nu-i vadă pe ceilalți cum cad?” Ei au început să țipe îngroziți, dar eu le-am zis: „Nu țipați, fiindcă oricum veți muri unul după altul!” Și vorbeam serios. Apoi am apăsat pe trăgaci, iar arma a scos un țăcănit sec și un glonț a căzut jos. Am apăsat din nou pe trăgaci, dar s-a întâmplat la fel: a scos un țăcănit sec și un alt glonț a căzut jos, acest lucru repetându-se de șaisprezece ori. În acest timp, băieții alergau țipând disperați, până a trecut dincolo de deal și nu i-am mai văzut.

După ce au dispărut, am început să râd și să plâng de nervi. Vedeți? Dacă nu ar fi fost Dumnezeu de partea mea, aș fi devenit un ucigaș. Când m-am mai liniștit, am adunat cartușele de jos, am încărcat din nou pușca și am tras: „Poc! Poc!” și arma a tras la fel de bine ca întotdeauna. Acesta este harul!

169. Unde sunt fecioarele neînțelepte în timpul Împărăției de o mie de ani?

În timpul Împărăției de o mie de ani, ele sunt în mormânt pentru că Biblia spune: „*Ceilalți morți n-au înviat până nu s-au sfârșit cei o mie de ani.*” (Apocalipsa 20.5).

170. Există acum un loc în care se adună Mireasa să locuiască împreună, ca atunci când Moise i-a condus pe copiii lui Israel?

Am să răspund la întrebarea aceasta așa cum mi-a fost descoperit. Da, domnule, există un loc în care se adună toată Mireasa. Vreți să știți unde este acest loc? În Hristos. Corect.

171. De ce se face atât de mult caz cu privire la îmbrăcămintea femeii și la părul ei și nu se spune nimic despre părul bărbatului sau despre felul în care se îmbracă el?

Soră, eu sunt de acord cu tine. În primul rând, Biblia spune că bărbatul nu trebuie să poarte părul lung, așa că dacă are părul lung, îi spun la fel ca unei femei care are părul scurt: ești greșit! Dar cei mai mulți dintre bărbați sunt ca mine: adică nu au păr deloc. În ce-i privește pe ceilalți, majoritatea își taie părul scurt și arată ca bărbații. Când voi vorbi despre „Căsătorie și despărțire”, veți primi răspuns la toate aceste lucruri.

În ce privește îmbrăcămintea bărbatului, trupul lui nu este o ispită cum este cazul cu trupul femeii. Bărbatul este mare, are burtă, picioarele păroase și genunchii noduroși, așa că dacă te uiți la el, arată dizgrațios; nu este nimic care să te atragă. Astfel, cred că dacă un bărbat s-ar îmbrăca cu acești bikini sau cu orice altceva care să-i arate trupul, și ar ieși așa pe stradă, ar arăta dizgrațios, fie că este tânăr sau bătrân. Cred că ar fi cea mai oribilă arătare pe care am văzut-o vreodată. Acesta-i adevărul. Un astfel de bărbat nu știe de care parte a rasei umane aparține. Așa-i.

Și știți ceva? Cu câteva luni în urmă am aflat că armata americană va fi îmbrăcată în felul acesta. Da! Anul viitor sau în următorii ani, toți vor fi îmbrăcați cu pantaloni scurți. Cât de mare este grămada de „sisy” pe care o vom obține?

Dumnezeu l-a făcut pe bărbat să arate ca un bărbat, să se îmbrace ca un bărbat și să se poarte ca un bărbat, iar pe femeie a făcut-o să arate ca o femeie, să se îmbrace ca o femeie și să se poarte ca o femeie...

...Dacă o femeie are părul slab și vrea să poarte o meșă de păr (șuviță falsă de păr atașată la părul natural pentru a-l îmbogăți și a-l înfrumuseța), cred că este... Soția mea poartă așa ceva. Ea spune că are părul slab și ca urmare poartă un fel de lucru, cam așa de mare, în jurul căruia își înfășoară părul și apoi își prinde agrafele în el. În ce mă privește, pe mine nu mă deranjează atâta timp cât părul ei este lung.

Un lucrător mi-a spus că soția lui era condamnată din cauză că avea părul vopsit, dar eu nu pot să spun nimic cu privire la aceasta. Tot ce pot spune este că ea trebuie să aibă părul lung.

În ce-i privește pe bărbații care nu au păr, cineva mi-a zis: „Le-am auzit pe multe femei spunând: „Păi, dacă aș putea să-l fac să poarte o perucă, cred că soțul meu ar arăta mai bine. Ce părere ai despre aceasta, frate Branham? Este greșit să faci aceasta?” Nu, domnule, nu cred că este greșit. Dacă vrea să poarte o asemenea perucă, este în ordine. Este ca și cum ar purta o proteză dentară sau orice altă proteză.

Că veni vorba, și eu am trei dinți falși. Desigur, aș fi preferat să nu-i am. Ei sunt prinși pe sârmă, iar aceasta îmi scurtează glasul, îmi taie limba și prezintă multe alte neajunsuri, dar trebuie să-i port ca să pot mânca. Când plec să țin adunări în străinătate, eu port tot timpul perucă, dar nu pentru felul cum arăt, fiindcă voi știți că aș sta aici chiar dacă nu aș avea nici măcar un fir de păr pe cap sau orice altceva. Pentru mine nu contează că sunt fără păr sau cum sunt, fiindcă mă aflu aici ca să-L reprezint pe Domnul Isus Hristos. Dar când merg peste ocean, dacă în prima seară prind o furtună tropicală, în seara următoare am gâtul atât de inflammat încât nu mai pot vorbi deloc.

Deci, dacă este ceva ce vreau să fac și simt că pot face, merg înainte și fac. Da, domnilor! Nu există nimic care să spună să nu o faci. Nici faptul că tu, soră, porți o agrafă, un bețișor de păr sau altceva de felul acesta, nu este o problemă câtă vreme nu te atingi de păr să-l tai. Voi, femeilor, lăsați-l lung, iar voi, bărbaților, tăiați-l pe al vostru. Înțelegeți?

Femeie, tu îmbracă-te ca o femeie, iar tu, bărbatul, îmbracă-te ca un bărbat! Nu încerca să arăți ca un sisu și să porți hainele femeilor. Voi, femeilor, nu încercați să fiți masculine și să purtați haine bărbătești, deoarece Biblia condamnă acest lucru. Dumnezeu vrea ca voi să fiți feminine!

Nu este nimic greșit în faptul că purtați o perucă, sau că vă prindeți în păr acea meșă ca să aveți mai mult păr. Acest lucru este în ordine câtă vreme nu tăiați din el.

„172. Frate Branham, o soră a venit de la o depărtare de opt sute de mile și a spus că crede că ești Isus Hristos întrupat. Te rog lămurește acest lucru. Ea era foarte nerăbdătoare să spună și altora acest lucru.

Cu siguranță ceea ce crede sora este greșit, pentru că eu nu sunt Isus Hristos, ci sunt slujitorul Lui. Eu am explicat de multe ori aceasta.

173. Frate Branham, eu am primit o făgăduință la fel ca Sara, dar m-am îndoit. Știu că și ea s-a îndoit, dar făgăduința s-a împlinit oricum. Oare făgăduința primită de mine este de la Domnul? Cea primită de Sara a fost, dar în ce mă privește cred că timpul este deja târziu ca să se mai îplinească. Noi iubim slujba ta și la fel pe Cel care te-a chemat.

Oh, s-au și semnat. Vă mulțumesc, frate și soră. Te întreb dacă făgăduința primită de tine este de la Domnul, la fel ca în cazul Sarei. Sigur că da, fiindcă este același Dumnezeu și El procedează la fel. Să nu te îndoiești nici o clipă, ci să crezi că este de la Dumnezeu.

174. Frate Branham, te rog să explici textul din Matei 22.11-12. Cum a intrat acel musafir la Cina nunții deși nu avea haina potrivită?

„Împăratul a intrat să-și vadă oaspeții; și a zărit acolo pe un om care nu era îmbrăcat în haina de nuntă.

„Prietene”, i-a zis el, „cum ai intrat aici fără să ai haină de nuntă?” Omul acela a amuțit.”

Eu am vorbit despre aceasta, iar dacă vă amintiți, am spus și o mică glumă: „Frate denominațional, care ai venit pe geam și nu pe ușă...” pentru că Ușa este Cuvântul.

175. Frate Branham, din moment ce botezul din Fapte 2.38 este singurul botez corect, ce se întâmplă cu cei din epocile trecute, care nu l-au făcut?

Ei nu au știut acest lucru în zilele în care au trăit, pentru că a fost descoperit numai acum. După ce știi ce trebuie să faci nu mai ai nici o scuză, pentru că este scris: *„... cine știe să facă bine, și nu face, săvârșește un păcat!”* (Iacov 4.17).

176. Frate Branham este greșit să cultivi sau să lucrezi în domeniul tutunului?

Eu sunt împotriva tutunului și a folosirii lui și cred că orice creștin născut din nou gândește la fel ca mine, pentru că este greșit. Chiar și știința medicală spune că fumatul este cel care provoacă cel mai mult cancerul la gât și la plămâni. În schimb, producătorii de țigări spun: „Fumați țigări cu filtru!”

Bărbați și femei care fumați, aceasta este doar o amăgire. De ce spun aceasta? Adevărul este că dacă cumperi țigări cu filtru, trebuie să fumezi mai multe, deoarece acestea lasă să treacă numai o anumită cantitate de fum prin ele.

Anul trecut, am fost la Congresul Mondial de la Washington, iar acolo am ascultat explicațiile date de doctori din întreaga lume, care spuneau că tu nu poți avea fum fără nicotină și nu poți avea nicotină fără fum. Acei medici au spus: „Nu lăsați pe nimeni să vă înșele cu țigările cu filtru, deoarece va fi nevoie să fumați 2-3 țigări cu filtru, în loc de una singură fără filtru, ca să satisfaceți dorința pe care o simțiți pentru țigară.” Aceasta este numai o înșelăciune comercială, o înșelăciune publicitară transmisă la radio și televiziune.

În ce privește întrebarea pusă, dacă este corect să cultivi tutun, dați-mi voie să vă spun ceva. Dacă cugetul te condamnă pentru că faci acest lucru, să nu-l mai faci. În ce mă privește, eu nu aș face nimic care știu că poate provoca moartea cuiva. Este greșit să-i dai unui vecin o băutură tare, iar dacă este greșit să faci acest lucru, înseamnă că este greșit și să fabrici tu o băutură tare.

Dar dați-mi voie să vă mai spun ceva. Nicotina din tutun poate fi folosită și în industria farmaceutică. Și încă ceva: cei care cultivați porumb, grâu și orz, ați știut că ei fac din el whisky? Vedeți? Voi nu știți unde urmează să fie folosită recolta voastră. Totuși, când cultivăm porumb, ne gândim că va fi folosit la fabricarea fulgilor de porumb, a mălaiului, etc. deși ei fac din el și băuturi care pot provoca intoxicații grave.

Poate ai o grădină cu crini. Știți ce fac ei cu crinii? Scot din ei opiu. Dar cu salata? Același lucru. Dacă ați mâncat vreodată mai multă salată, cred că v-ați dat seama cât de mult vă liniștește pentru o vreme. Aceasta se datorează opiului din ea. Știți că și ceapa conține opiu? Sigur că da. Deci totul depinde de scopul pentru care cultivați acea plantă.

Totuși, dați-mi voie să vă spun ceva ca de la creștin la creștin sau ca de la frate la frate.

Dacă ai o fermă de tutun, vinde-o la altcineva sau profilează-te pe cultura porumbului. Eu cred că acesta este cel mai bun lucru pe care-l poți face, pentru că

noi știm cu toții de ce cultivă oamenii tutun.

177. Frate Branham noi avem doi copii și ei frecventează o biserică păstorită de o femeie. Noi știm că acest lucru este contrar Cuvântului și am vrea să știm cum să procedăm ca să le putem spune că acest lucru este greșit.

Eu am mai răspuns la o întrebare ca aceasta. Tot ce trebuie să faceți este să le vorbiți cu dragoste și blândețe. Cred că persoana respectivă se află printre noi și știu și cine este.

178. Mileniul va ține chiar o mie de ani sau este ceva simbolic?

Mileniul va ține o mie de ani. Acesta este adevărul.

179. Frate Branham, este greșit ca o femeie să se radă pe picioare?

Nu știu. Las aceasta la latitudinea ta.

180. Am o prietenă la care țin foarte mult. Ea a primit câteva benzi și scrisori, dar nu am vorbit niciodată cu ea despre ceea ce cred, pentru că mă tem să nu pierd prietenia ei. Ce trebuie să fac?

Vorbește cu ea în dragoste, fără să încerci s-o forțezi în vreun fel. Fii o sare a pământului și ei vor tânji să fie ca tine.

181. Scumpe profet al lui Dumnezeu, în Marcu 16.18 scrie: „...vor lua în mână șerpi”... Eu locuiesc în mijlocul dresorilor de șerpi. Ce trebuie să fac

În privința aceasta?

Aceasta este o întrebare bună. Dacă locuiești în mijlocul dresorilor de șerpi și ei vin cu textul din Marcu 16, eu cred că Biblia vrea să spună întocmai ce spune. Mai mult, dacă încercăm să-L ispitim pe Dumnezeu în vreo problemă, oricare ar fi aceea, o încasăm. Eu nu cred că este voia lui Dumnezeu să-mi aduci o sticlă de arsenic, ca să vezi dacă o beau ca să-ți dovedesc că am credință. Același lucru este în cazul unui șarpe: nu cred că este corect să-mi aduci un șarpe și să mă pui să-l ridic de jos ca să vezi dacă credința mea poate birui efectul otrăvii lui. Nu se face așa ceva.

Dacă aș fi în apă să-i botez pe oameni sau undeva în junglă, în lucrarea Domnului, și aș fi mușcat de un șarpe, aș merge liniștit mai departe, în Numele Domnului. Înțelegeți? Eu cred că la aceasta se referă textul din Biblie.

Deci este important să înțelegeți la ce se referă Biblia. Dar ceea ce am spus mai sus este echivalent cu ceea ce face cineva care spune: „Slavă, slavă, slavă...” în încercarea de a vorbi în limbi. Să nu-L ispitești pe Dumnezeu să vorbești în limbi, ci lasă-L pe Duhul Sfânt să vorbească El prin tine, după cum voiește. Înțelegeți?

Deci eu nu sunt de acord ca cineva să-L ispitească pe Dumnezeu sau să forțeze lucrurile, ci cred că trebuie să stăm liniștiți și să așteptăm Duhul Sfânt. Așa este corect.

Biblia spune că după ce au naufragiat pe insula Malta, Pavel s-a dus să adune niște vreascuri. El era în lanțuri, iar un șarpe, probabil un mamba, l-a mușcat. Era o mușcătură mortală, așa că în mod normal trebuia să cadă jos mort. Eu nu cunosc nici un alt șarpe a cărui mușcătură să te omoare atât de repede ca mamba.

Astfel, el l-a ridicat pe acel mamba cu vreascurile adunate și a fost mușcat mortal de el. Păi în cazul acesta mai respiri de câteva ori și ești gata. Dacă ești mușcat de

o cobră, ai 50% șanse să trăiești dacă ți se administrează antidot făcut din venin de cobră neagră. Dacă te mușcă o cobră galbenă, ai 80% șanse să mori și doar 20% să trăiești, dar dacă ești mușcat de o mamba, șansele de supraviețuire sunt zero. Mai respiri de câteva ori și ești un om mort, fiindcă veninul de mamba îți paralizează sistemul nervos, îți distruge celulele din sânge și toate celelalte organe. Înțelegeți? Când acel mamba l-a mușcat pe Pavel, băștinașii au zis unii către alții: *„Cu adevărat omul acesta este un ucigaș, căci „Dreptatea” nu vrea să-l lase să trăiască, măcar că a fost scăpat din mare.”* (Fapte 28.4). Dar când Pavel a văzut acel șarpe prins de mâna sa, l-a scuturat în foc și a mers mai departe liniștit, fără să se emoționeze deloc: *„O, Doamne, ajută-mă să o fac...”* Nicidecum! l-a privit liniștit, l-a scuturat în foc și s-a dus să mai adune vreascuri, ca și cum nu s-ar fi întâmplat nimic.

Băștinașii își ziceau: *„Va muri în mai puțin de un minut, pentru că cine este mușcat de șarpele acesta nu are nici o șansă.”* Dar timpul a trecut, iar când au văzut că Pavel nu se umflă și nu moare, *„și-au schimbat părerea și ziceau că este un zeu.”*

Vedeți? Nu Pavel a zis: *„Aduceți-mi șarpele acela...”* ci șarpele l-a mușcat. El nu l-a ispitit pe Dumnezeu, ci a avut credință în Dumnezeu, ca să biruiască otrava intrată în el când a fost mușcat de șarpe. Înțelegeți ce vreau să spun?

Deci oricine este cel care trăiește printre dresorii de șerpi... dacă ei vor să facă aceasta și mai departe, este treaba lor, dar eu nu văd acest verset așa cum îl pun ei.

Poate cineva zice: *„Păi, oamenii aceia au credință!”* Eu nu spun că nu au credință, pentru că trebuie să crezi ca să faci lucrurile pe care le fac ei, însă aceasta nu dovedește că Îl au pe Dumnezeu.

Când am fost la indieni, am văzut cum mergeau prin acel bazin lung de 40 de iarzi (36 metri) și lat de 3 picioare (2,70 metri), plin cu jar incandescent, iar acest lucru era făcut de oameni obișnuiți, nu de cineva cu calități speciale. Preoții îi

binecuvântau și îi stropeau cu sânge de capră, iar ei se descălțau, luau cârlige de undiță și le înfigeau în carne și își prindeau gura cu ele, după care mergeau cât mai încet prin acel foc incandescent, iar când ieșeau afară nu aveau nici măcar un fir de păr părilit. Vedeți? Și ei fac aceasta deși nici măcar nu cred în Dumnezeuul nostru, ci se închină la demoni. Deci aceasta nu înseamnă nimic. Stați departe de așa ceva! Tu fii un creștin adevărat, blând și umil, iar Dumnezeu se va îngriji de restul.

182. Frate Branham, despre ce vor predica predicatorii care nu vor pleca în Mireasă? Acum predică despre Duhul Sfânt, despre botez și salvare, etc, dar atunci ce vor predica?

Nu știu. Probabil că vor predica la fel ca acum, gândindu-se că vor fi salvați. Dar va fi prea târziu, pentru că Mireasa este deja plecată.

183. Ești de acord cu controlul nașterilor?

Nu, eu nu pot fi de acord cu aceasta. Nu, domnilor.

184. Îngerul al șaptelea despre care vorbește Apocalipsa 10, este de fapt Ilie din Maleahi 4?

Eu am mai răspuns la întrebarea aceasta. Da, este vorba de aceeași persoană. Îngerul din Apocalipsa 10.7 este mesagerul epocii a șaptea a Bisericii și Ilie din Maleahi 4.

185. Unde scrie că Noe a predicat și a construit arca în o sută douăzeci de ani?

Am răspuns la aceasta? În vremea aceea, timpul considerat pentru o generație era o sută douăzeci de ani, adică perioada cât i-a trebuit lui Noe să construiască arca. Astfel, conform Geneza 6.3, timpul acordat vieții unui om era de o sută douăzeci de ani, acesta fiind timpul cât a predicat Noe. În ordine.

186. În Maleahi 4 scrie că va veni Ilie și el va întoarce inimile părinților spre copii și ale copiilor spre părinți. Este vorba de aceeași persoană?

Da, este vorba de aceeași persoană. În ordine. Oh, așteptați puțin... Nu, nu este aceeași persoană. Duhul Sfânt prinde aceasta pentru mine.

În Maleahi 3.1 scrie: *„Iată, voi trimite pe solul Meu; el va pregăti calea înaintea Mea....”* Acesta este Ilie din Maleahi 4.6 partea întâi: *„El va întoarce inima părinților spre copii...”* Acest lucru l-a făcut Ioan, care a venit înaintea Domnului Isus și a întors *„inima părinților spre copii”*, a bătrânilor evrei spre mesajul copiilor, a tinerei generații, a lui Isus. Partea a doua a versetului, se referă la prorocul din timpul sfârșitului, al cărui mesaj va întoarce *„inima copiilor spre părinții lor”*, adică spre credința originală a apostolilor.

Deci este vorba de două persoane diferite. Ioan Botezătorul a venit înainte de prima venire a Domnului, iar Ilie sau mesagerul din partea a doua a versetului, trebuie să vină înainte de a doua venire a Domnului.

187. Cum putem afla voia Domnului? Crezi că ar trebui să ne mutăm la Jeffersonville? Este posibil ca un creștin să nu agreeze un om de culoare? Este voia Domnului să nu fie tratați la fel ca noi din cauză că sunt închiși la culoare? Ce ne sfătuiești cu privire la aceasta? Crezi în integrarea lor sau în segregare?

Eu cred în integrare. Pentru mine nu contează care este culoarea lui sau cine este; el este om ca mine și ca tine. Acesta este adevărul.

Faptul că pielea mea este albă, iar a lui este închisă, nu înseamnă nimic pentru mine. Dacă este în Hristos, el este fratele meu. Adevărul este că sunt și creștini adevărați de culoare, oameni născuți din nou, sfinți și evlavioși. Așa este.

Acesta este motivul pentru care mesajul meu diferă de al celorlalți în ce-i privește pe africani. Ei nici măcar nu cred că oamenii aceia au suflet, iar pentru că îi tratez ca pe niște oameni, nu mă mai agreează.

Vorbind despre aceasta, eu am zis: „Omul acela este om la fel ca mine și are aceleași drepturi și privilegii ca mine. Culoarea pielii lui nu îl deosebește cu nimic de mine sau de orice alt om care este născut din nou din Duhul lui Dumnezeu. Dacă ar fi lăsați în pace, nu ar fi nici un fel de probleme.”

Și am să vă spun ceva de la acest amvon. Printre noi vin mulți oameni de culoare, deși în seara aceasta nu văd niciunul, dar ei sunt la fel de bineveniți ca orice alt frate, și aceasta pentru că sunt frații și surorile noastre.

Unii din acești oameni de culoare sunt cei mai minunați oameni pe care i-am întâlnit vreodată. Desigur, sunt și unii care au ajuns să fie renegați, dar astfel de renegați sunt și printre oamenii albi, galbeni sau de altă culoare. Acesta este adevărul.

Pe de altă parte, eu nu cred în căsătoriile mixte. Astfel, cred că un om alb nu ar trebui să se căsătorească cu o fată de culoare, așa cum nici o fată de culoare nu ar trebui să se căsătorească cu un bărbat alb, galben sau de altă culoare. Părerea mea este că rasele umane sunt ca o grădină de flori a lui Dumnezeu și ca urmare nu ar trebui să se încrucișeze. Cred că așa i-a făcut Dumnezeu și așa ar trebui să rămână.

... Acest lucru mă nedumerește mereu. Am văzut fete de culoare drăguțe și inteligente, cu o înfățișare plăcută, la fel ca orice altă femeie... De ce vrea ea să se

căsătorească cu un bărbat alb și să aibă copii mulatri? De ce ar vrea o fată de culoare drăguță, așa ceva? Sau de ce un bărbat de culoare vrea să se căsătorească cu o femeie albă? Ce îi împinge să facă aceasta?

Eu cred că voi ar trebui să fiți ceea ce sunteți. Noi suntem slujitorii lui Hristos și vă spun sincer că dacă Dumnezeu m-ar fi făcut negru, eu l-aș fi fost mulțumitor lui Dumnezeu pentru aceasta. Dacă El m-ar fi făcut galben, aș fi un bărbat galben fericit pentru Hristos. Dacă m-a făcut alb, sunt un bărbat alb fericit pentru Hristos. Dacă m-ar fi făcut brun, roșu sau indian, aș fi mulțumitor pentru aceasta. Așa gândesc eu și așa aș proceda, pentru că vreau să fiu cum m-a făcut Făcătorul meu.

În ziua aceea când a început revolta din Shreveport, toți tinerii aceia de culoare erau influențați de ceva... de comunism.

Atunci, v-am spus chiar de la acest amvon că Martin Luther King este cea mai mare rușine pe care au avut-o oamenii de culoare vreodată și că îi conduce spre un adevărat masacru, fiind influențat de comunism.

Lăsați-mă să-mi dovedesc punctul de vedere. Eu am spus aceasta cam cu doi ani în urmă. Priviți ce se întâmplă chiar acum. Ei spuneau că se luptă pentru integrare, iar când legea le-a dat integrare... Să vă fie rușine la toți cei care nu credeți în integrare, pentru că națiunea noastră permite acest lucru, iar noi trebuie să facem ce spune șeful mare. Așa este corect.

Ei pot merge unde vor, să cumpere de unde vor, să călătorească cu autobuzele, etc., deoarece legea spune că au aceleași drepturi ca și noi. Și eu cred că orice om adevărat gândește în felul acesta.

Eu nu am avut niciodată un simțământ ca cel pe care l-am simțit când am fost în Africa și am văzut cum erau tratați acei sărmani oameni de culoare. Eu nu sunt de

acord cu așa ceva! Sunt sudist, dar gândesc la fel ca Abraham Lincoln, și vin aici pentru că cred cu adevărat că oamenii au fost născuți egali. Eu nu cred în separarea oamenilor și în alte lucruri de felul acela, și cred că toți cei născuți din Duhul Sfânt gândesc la fel.

Dar vă spun ceva: Cei care cauzează aceste probleme nu sunt creștinii de culoare născuți din nou. Și dacă vreți să-i condamnați pe toți pentru aceasta, cum este cu copiii noștri albi renegați? Vedeți? Sosul pe care-l faceți pentru găscă este și pentru gânsac. Păi, copiii noștri albi cauzează de două ori mai multe probleme decât cei de culoare. Și unde se întâmplă aceasta? În colegiile noastre, pentru că cei care provoacă aceste lucruri sunt adesea unii din cei mai educați oameni.

Cine este de vină pentru aceasta? Nu oamenii de culoare, ci comunismul care încearcă să-i manipuleze. Astfel, ei nu fac aceasta doar aici, ci în fiecare națiune în care au pătruns. Da, asta fac ei: vă fac să luptați unii împotriva celorlalți, provoacă adevărate revoluții, pentru că vor să distrugă această țară. Vedeți, ei pot s-o învrăjbească din interior, așa că provoacă o mulțime de revolte.

Și ca dovadă că punctul meu de vedere este corect, vreau să spun că deși au primit integrarea, continuă să provoace mai multe probleme decât înainte. Vedeți? Aceasta dovedește că vinovatul este comunismul, și acele suflete scumpe.

188. Să continuăm să predicăm Evanghelia cu aceeași putere, sau timpul a ajuns la sfârșit?

Nu, nu! Continuați să predicați cât de tare puteți. Frate stai cu aceasta, pentru că sunt chiar în spatele tău!

189. Frate Branham, când ai prorocit să nu mâncăm ouă și să nu locuim în vale, se referea doar la tine sau era și pentru adunare?

Cu treizeci de ani în urmă, eu am avut o prorocie în care se spunea că în zilele din urmă, animalele, vitele și chiar ouăle vor fi bolnave și din cauza aceasta necomestibile. Tot atunci mi s-a spus să le cer creștinilor să se mute din vale.

Acest lucru s-a spus înainte de a avea loc aceste ploii radioactive, când nici nu se știa despre ele, dar Duhul Sfânt a avertizat încă de atunci. Acum vitele noastre au tot felul de boli, iar culturile sunt stropite cu tot felul de soluții, cu acel DDT, etc. Apoi hibridarea și toate aceste lucruri pe care le fac ei, duc la distrugerea rasei umane. De curând Reader's Digest a publicat un articol în care se spunea că 20%-30% dintre oameni sunt îmbolnăviți de medici, din cauză că le dau medicamente care ajută într-o parte și distrug în alta.

Ați auzit despre ouă? Anul trecut în Louisville și în Jeffersonville s-au înregistrat treizeci de cazuri de oameni care s-au îmbolnăvit din cauza ouălor. Toți au ajuns la spital cu grețuri și vărsături. Aceasta s-a datorat ploilor radioactive care au contaminat plantele și culturile.

Dar noi avem remediul fratele și sora mea, și el se află în Scriptură, unde scrie că orice hrană să fie mâncată cu mulțumire în Numele Domnului Isus Hristos, în felul acesta fiind sfințită și curățită de orice este rău. Întotdeauna când mâncați, să spuneți: „Doamne Isuse, Tu ai pregătit această hrană pentru mine, de aceea vin cu credință și Te rog s-o sfințești pentru întărirea trupurilor noastre,” apoi mâncați-o liniștiți, pentru că noi facem totul prin credință.

190. Frate Branham, fratele Neville a spus prin prorocie, cu „Așa vorbește Domnul”, că voi primi Duhul Sfânt. Deși mi s-a făcut această promisiune, eu nu L-am primit până în prezent. Trebuie să continui să cred?

Da, continuă să crezi.

leri, în timp ce eram la fratele Wood, am vorbit la telefon cu un bărbat care este imobilizat într-un scaun cu rotile și care avea un frate alcoolic. Bărbatul a fost la dezalcoolizare, a fost internat în spital, i s-au făcut injecții, etc., dar totul a fost zadarnic. Apoi a fost adus aici, iar fratele Neville a avut un mesaj cu vorbire în limbi și a spus cu „Așa vorbește Domnul” că bărbatul acela va fi eliberat în următoarele câteva zile. Și fratele lui m-a sunat să-mi spună că au trecut deja șaiszeci și opt de zile de când bărbatul nu a mai băut nici un strop de alcool, fără medicamente, fără spitalizare sau altceva de felul acesta, prin aceasta împlinindu-se ceea ce a spus fratele Neville prin prorocie. Lăudat să fie Domnul! Astfel, noi credem că fratele Neville este un om al lui Dumnezeu.

Încă ceva... Ceea ce vreau să le spun oamenilor este că fratele Neville crede același mesaj pe care îl cred și eu; și la fel frații Capps, Beeler, Ruddell. Toți acești bărbați cred și predică același mesaj pe care îl cred eu, așa că dacă urmează să vă pensionați sau ceva de felul acesta și vreți să veniți aici pentru Cuvânt, nu este nicio problemă. Puteți veni să-i ascultați pe acești bărbați evlavioși care posedă același Duh Sfânt și învață același mesaj, același Cuvânt din aceeași Biblie, pe care-L învăț și eu.

191. Frate Branham, Biblia spune că soția trebuie să fie supusă soțului ei. Eu sunt creștină, iar soțul meu este un păcătos, așa că mă persecută în toate felurile posibile: nu mă lasă să citesc din Biblie, îmi interzice să merg la biserică și neagă Cuvântul. Ce trebuie să fac?

Ce trebuie să faci tu? Cuvântul spune că trebuie să fii supusă bărbatului tău, dar dacă el îți interzice să citești Cuvântul, să mergi la biserică sau altceva de felul acesta, nu trebuie să îi fii supusă în aceasta pentru că Cuvântul spune clar: *„Dacă vine cineva la Mine, și nu urăște pe tatăl său, pe mama sa, pe nevasta sa, pe copiii săi, pe frații săi, pe surorile sale, ba chiar însăși viața sa, nu poate fi ucenicul Meu.”* (Luca 14.26). Este adevărat?

Bărbatul nu trebuie să folosească autoritatea primită, ca s-o umilească pe femeie; nu trebuie să facă aceasta doar pentru că este stăpânul ei, deoarece Dumnezeu

este Stăpânul femeii deasupra ta, frate. Înțelegeți? Dacă soția ta face ceva greșit, ai dreptul să-i atragi atenția, iar ea trebuie să asculte de tine, dar n-ai nici un drept s-o bați, s-o lovești, s-o târăști pe jos sau altceva de felul acesta. Nu! Dumnezeu i-a făcut omului un ajutor, nu o ștergătoare la ușa. Înțelegeți?

Frate, amintește-ți că ea este iubita ta și aceasta trebuie să fie întotdeauna.

192. Când și unde se va aduna poporul lui Dumnezeu pentru ultima zi?

În Hristos. Da! Să nu uitați aceasta! Noi avem un loc de adunare sigur, și acesta este în Hristos.

193. Noi suntem numiți „păsări necurate” pentru că mergem la biserica fratelui Junior Jackson, iar fratele și biserica lui nu se conformează regulilor bisericii de aici. Suntem în afara voii desăvârșite a Domnului prin faptul că uneori participăm la adunările de acolo?

Nu, domnule! Eu cred că fratele Jackson este un om al lui Dumnezeu. De fapt am explicat deja acest lucru. Adevărul este că noi nu suntem de acord în ceea ce privește rânduiala bisericii, dar cei care îl cunoașteți pe fratele Jackson, știți că este un bărbat evlavios. El crede acest mesaj la fel ca mine, și pot spune categoric că suntem prieteni. Noi toți suntem împreună. La fel fratele Ruddell, Beeler și ceilalți. S-ar putea să nu vedem lucrurile întocmai, dar adevărul este că credem același mesaj și astfel ținem împreună. Cred că înțelegeți aceasta.

.....

Mă întreb dacă sora Wilnos este în clădire, fiindcă am văzut-o pe aici. Știi ce am făcut de curând, soră? M-am uitat la fotografiile care s-au făcut când am așezat piatra de temelie a bisericii și ne-am văzut pe mine și pe Hope înainte de a ne

căsători. Nici nu știam că mai am acele fotografii. Una era de când am câștigat un campionat, alta era de pe vremea când eram administrator de vânătoare al statului aici în Indiana. Cred că din grupul acela a mai rămas doar o persoană. Aș vrea să ridic mîna toți cei care au participat la așezarea pietrei de temelie a bisericii.

Fratele meu și sora Wilson. Aș vrea să vă întreb ceva pe amîndoi. Vă mai amintiți cum am început? Vă mai amintiți vechea dușumea plină de noroi? Ferestrele erau atît de vechi că trepidau la orice mișcare. Când am început aveam doar optzeci de cenți. În locul unde am construit tabernacolul erau o grămadă de buruieni.

Amintiți-vă de toți cei care au venit și au mărșăluit în jurul altarului și au făcut legămînt cu El. Noi i-am văzut venind și plecând unul câte unul. Gîndiți-vă cum au plecat cei care au stat cu mesajul și cum au plecat cei care s-au îndepărtat de mesaj. Astfel, în seara aceasta suntem de trei ori mai puțini decît erau la adunările de atunci. În vremea aceea veneau autobuze din întreaga țară și le vedeai parcate peste tot. Erau atît de mulți că nici un spațiu nu era suficient de mare ca să-i cuprindă pe toți cei adunați, iar eu eram un predicator tânăr. Și din toată mulțimea aceea mare, în seara aceasta mai suntem aici doar trei.

Îmi amintesc că atunci când am fost chemat la patul sorei Wilson, ea era pe moarte din pricina tuberculozei. Era atît de rău încît făcuse hemoragie și tot patul era plin de sânge. Îmi amintesc că Duhul Sfînt i-a oprit sîngerarea, iar cîteva zile mai tîrziu am botezat-o în Numele Domnului Isus Hristos, în râul Ohio, într-o apă rece ca gheața, după care am așezat-o în spatele mașinii mele deschise, un mic vehicul rutier vechi și am dus-o acasă. În acea fotografie era și sora Snelling, mama, doamna Weber, iar Meda, care acum este o femeie cu părul cărunt, era doar o fetiță mititică.

Îmi amintesc și ziua când s-a făcut prima colectă publică, pentru a obține primii noștri bani. Îmi amintesc că Hope era doar o fată de vreo șaisprezece ani și stătea la colț. Avea o mulțime de medalioane pe care le împărțea la trecători. Ea dădea medalionul, iar trecătorul punea înăuntru cât avea pe inimă.

La un moment dat s-a apropiat de ea un bărbat beat și a întrebat-o:

„Nu te supăra, domnișoară, ce vinzi?”

„Nimic,” a răspuns ea. „Îți dau medalionul acesta, iar dacă vrei să pui ceva înăuntru, este în ordine, iar dacă nu, nu. Noi încercăm să adunăm suficienți bani ca să putem ridica un tabernacol în oraș, deci este o donație benevolă.”

„Eu nu am nimic...”

„Nu-i nimic. Ia medalionul oricum.”

Bărbatul l-a luat și s-a uitat la el. Pe o parte era scrisă o întrebare: „Unde-ți vei petrece veșnicia?” iar pe partea cealaltă era un semn mare de întrebare.

Bărbatul s-a clătinat puțin pe picioare, l-a privit atent și a zis: „Domnișoară, tu pui o întrebare serioasă.”

„Este adevărat,” a răspuns ea, „și trebuie rezolvată.” În seara aceasta ea este dincolo de perdea, dar n-am uitat niciodată ultimele cuvinte pe care le-a spus ea și nici cele pe care i le-am spus eu. De atunci a trecut multă apă pe râu în jos. Înainte să avem o biserică, noi obișnuiam să stăm jos, ne ridicam mâinile și cântam această cântare. Parcă o aud și acum. În vremea aceea, Myrtle era doar un copilaș și la fel Leroy, pe care-l am într-o fotografie.

Binecuvântată fie legătura care leagă

Inimile noastre în iubire creștină;

Părtășia într-un singur gând

Este ca și cea de sus.

Când o cântăm, noi ne gândim că deja sunt mulți care așteaptă acolo venirea Lui.

... noi ne despărțim,

Aceasta ne dă durere lăuntrică;

Dar noi suntem uniți în inimă

Și nădăjduim să ne întâlnim din nou.

Frate Freeman, tu ești aproape de locul acela, așa-i? Noi ne-am cunoscut când am mers la fratele Roy. Îți amintești de Adcocks? Eu eram cu Kenneth. Cum se numea sora lui? (Fratele Freeman vorbește cu fratele Branham). Am o fotografie în care suntem toți împreună și ne cuprindem cu brațele. În vremea aceea era păstor fratele Roy E. Davis. Doc a adus într-o zi fotografiile acelea vechi și le-am privit împreună, iar amintirea acelor zile m-a făcut să mă simt ciudat, pentru că mulți dintre ei au trecut deja dincolo. Dar nu va mai trece mult și vom pleca și noi.

Când ne despărțim,

Aceasta ne aduce durere lăuntrică

Dar vom fi uniți în continuare în inimă

Și nădăjduim să ne întâlnim din nou.

Vă mai amintiți de fratele Bosworth? Chiar înainte de marea trecere, el s-a ridicat din pat, a pășit prin cameră și a dat mâna cu tatăl și cu mama lui și cu o mulțime de convertiți de-ai lui la Hristos. Unii dintre ei erau morți de patruzeci sau de cincizeci de ani, dar el îi vedea stând acolo în cameră și vorbea cu ei. Ce era aceasta? Bătrânul om trecea în Țara în care eu am fost luat într-o vedenie în dimineața aceea. Acesta-i adevărul.

Eu i-am văzut dincolo și toți erau tineri. Noi suntem încă uniți cu ei în inimă și nădăjduim să-i revedem într-o zi. Acesta-i adevărul. Dumnezeu să vă binecuvânteze.

În timp ce vorbeam despre prietenii mei de culoare, am privit întâmplător în sală și îi văd pe fratele și sora Nash stând acolo în spate. N-am știut că sunteți aici, fraților. Este și fratele acela care din când în când strigă tare acolo în spate... nu-mi amintesc acum numele lui. Fratele Wood mi-a spus că a vorbit cu el, dar nu-mi amintesc cum se numește. El spunea: „Când mă lovește Duhul, trebuie să strig: „Heiii!” dar nădăjduiesc că nu deranjează aceasta.”

Frate, mă deranjează când nu strigi: „Heiii!” Da, acesta este adevărul.

Frate și soră Nash, voi știți că eu vă iubesc. Da, domnilor! Voi sunteți fratele și sora mea în Isus Hristos.

Prieteni dragi, dacă eu v-am omis pe careva dintre voi, știu că porțile cerului sunt deschise înaintea voastră și la fel ușile de acolo.

Dar noi totuși vom fi uniți în inimă

Și nădăjduim să ne întâlnim din nou.

„Credința mea privește sus la Tine”... Haideți s-o cântăm împreună, fiindcă este timpul să mergem acasă.

Credința mea privește sus la Tine,

O, Miel al Calvarului!

O, Salvator divin!

Ascultă-mă în timp ce mă rog

la-mi păcatul la o parte,

Și lasă-mă ca din această zi să fiu cu totul al Tău!

Soră dă-ne un ton pentru „Sfânt, sfânt”. Vreți? Vă amintiți cum obișnuiau să-l cânte sora Gertie și ceilalți?

Ziua dispare în vest,

Cerurile binecuvântează pământul...

Pământul este binecuvântat

Cât îmi place apusul soarelui mergând în jos

Și păsările făcându-și ultima chemare.

Ați observat cum vine seara? Păsările încetează să mai cânte și vântul nu mai adie. Aceasta se întâmplă când moare ziua, ca să se nască din nou mâine dimineață; și la fel este cu lumea. În ordine. Să încercăm să o cântăm.

Sfânt, Sfânt, Sfânt,

Doamne Dumnezeule preasfânt...

Leo, vino puțin aici. Cred că nu o știi cu melodia aceasta. Lăsați-mă să încerc s-o cânt fără acompaniament. Vedeți? Să vedem dacă putem împreună. Ajutați-mă și voi.

Sfânt, Sfânt, Sfânt,

Doamne Dumnezeule preasfânt,

Cerul și pământul sunt pline de Tine;

Cerul și pământul Te laudă,

O, Doamne preaînalte! (Vă place aceasta? Să mai încercăm încă o dată).

Sfânt, Sfânt, Sfânt,

Doamne Dumnezeule preasfânt,

Cerul și pământul sunt pline de Tine;

Cerul și pământul Te laudă,

O, Doamne preainalte!

Mie îmi place foarte mult, vouă nu? Da, îmi plac foarte mult acele cântări vechi, pentru că în ele este ceva... Voi puteți avea toate cântările voastre ciopârțite, dar mie să mi le lăsați pe acelea vechi. Îmi place mult „Trec perdeaua despăcată” și toate celelalte cântări vechi duhovnicești. Eu cred că și cântările fac parte din închinarea adusă Domnului. Așa este.

Înainte de a ne despărți să cântăm încă o dată „la Numele lui Isus cu tine.” Fie ca Domnul să vă binecuvânteze pe toți.

la Numele lui Isus cu tine,

Copil al întristării și al durerii;

Aceasta îți va da mângâiere și bucurie,

O, ia-L pretutindeni unde te duci!

Nume scump, o ce dulce!

Nădejdea pământului și bucuria cerului;

Nume scump, o, ce dulce!

Nădejdea pământului și bucuria cerului.

Aici este partea care-mi place și ea conține o avertizare pentru voi toți. Ce să faceți?

la Numele lui Isus cu tine,

Ca un scut de orice cursă; (Fiți atenți!)

Când ispitele în juru-ți se-adună, (Ce trebuie să faci?)

Doar respiră acel Nume sfânt în rugăciune.

Nume scump, o ce dulce!

Nădejdea pământului și bucuria cerului;

Nume scump, o, ce dulce!

Nădejdea pământului și bucuria cerului.

Să ne plecăm capetele.

Până ne-ntâlnim, până ne-ntâlnim,

Până ne-ntâlnim la picioarele lui Isus

Până ne-ntâlnim, până ne-ntâlnim...

Cineva spune: „Vrei să mă amintești în rugăciune?”

Doamne Isuse, binecuvântează-l pe scumpul meu frate și vindecă-l în Numele lui Isus. Amin.

- Amin -